

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Методичні рекомендації
до написання, оформлення та захисту курсової роботи
для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра
спеціальності А7 «Фізична культура і спорту»
освітньо-професійної програми «Фізичне виховання»

Затверджено
вченою радою ЗНУ
Протокол № від р.

Запоріжжя
2025

Теорія і методика фізичного виховання : методичні рекомендації до написання, оформлення та захисту курсової роботи для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності А7 «Фізична культура і спорту» освітньо-професійної програми «Фізичне виховання» / уклад. : А. П. Конох, В. О. Тищенко, О. В. Соколова, Ю. О. Коваленко, Ф. Ф. Товстоп'ятко, Г. А. Омеляненко, С. Б. Парій. Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2025. 52 с.

У виданні викладено основні вимоги до написання, оформлення та захисту курсової роботи з дисципліни «Теорія і методика фізичного виховання». Надано поради щодо вибору теми й організації наукового дослідження; вказівки щодо опрацювання літератури та структурування роботи; запропоновано алгоритм реалізації дослідження і необхідні зразки та пояснення; визначено вимоги до оформлення тексту; охарактеризовано процедуру захисту курсової роботи та критерії її оцінювання.

Видання допоможе автору курсової роботи уникнути типових помилок, успішно провести наукове дослідження та підготуватися до його публічного захисту.

Для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності А7 «Фізична культура і спорту», які навчаються за освітньо-професійною програмою «Фізичне виховання».

Рецензент

М.В. Маліков, д-р. біол. наук, декан факультету фізичного виховання, здоров'я та туризму

Відповідальний за випуск

А.П. Конох, д-р. пед. наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту

ЗМІСТ

Перелік умовних позначень, скорочень і термінів.....	4
Передмова.....	5
1 Вибір теми курсової роботи.....	7
2 Алгоритм написання курсової роботи.....	10
3 Структура курсової роботи	11
4 Методика написання курсової роботи.	12
4.1 Вступ	12
4.2 Огляд літератури.....	15
4.3 Завдання, методи та організація дослідження	16
4.4 Результати дослідження та їх обговорення	17
4.5 Висновки	23
4.6 Складання переліку посилань.....	23
4.7 Додатки.....	24
5 Основні вимоги до оформлення роботи	24
6 Підготовка до захисту та порядок захисту курсової роботи	30
7 Критерії оцінювання курсової роботи.....	32
8 Академічна доброчесність при написанні курсової роботи.....	37
Рекомендована література.....	39
Використана література.....	41
Додаток А Зразок титульного аркуша курсової роботи.....	43
Додаток Б Зразок оформлення таблиці.....	44
Додаток В Зразок оформлення рисунка.....	45
Додаток Г Зразок оформлення висновків.....	46
Додаток Д Зразки оформлення бібліографічного опису	47
Додаток Е Зразок оформлення змісту.....	51

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ

і т. ін. – і таке інше

РА – рухова активність

ч. – частина

ст. – стаття

с – секунда

Р – ступінь надійності

м – метр

ПЕРЕДМОВА

Курс «Теорія і методика фізичного виховання» є одним із базових освітніх компонентів у структурно-логічній схемі підготовки студентів, які навчаються за освітньо-професійною програмою «Фізичне виховання» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Її засвоєння закладає теоретико-методичне підґрунтя для виконання передбаченої навчальним планом курсової роботи.

Згідно з Положенням про організацію освітнього процесу в Запорізькому національному університеті курсова робота є індивідуальним навчально-науковим дослідженням, що передбачає виконання конкретних завдань, здійснюється здобувачем вищої освіти самостійно під керівництвом науково-педагогічного працівника на основі знань і умінь, набутих із навчальної дисципліни.

Виконання курсової роботи носить самостійний пошуково-творчий характер і передусім спрямовано на формування у студентів вміння проводити наукові дослідження, навичок творчої самостійної роботи; оволодіння загальнонауковими і спеціальними методами сучасних наукових досліджень; поглиблене вивчення будь-якого ключового питання або теми дисципліни. У ході її виконання здобувачі освіти мають виявити вміння застосовувати теоретичні знання на практиці, ставити та вирішувати пізнавальні завдання, а також продемонструвати знання основних принципів методології та організації наукового дослідження, правил оформлення його результатів.

Написання курсової роботи є відповідальним процесом, що вимагає від здобувачів освіти ґрунтовних знань із предмета, умінь критично оцінювати використані джерела, здійснювати самостійні наукові дослідження, вивчати й узагальнювати досвід провідних науковців, оцінювати ефективність методів і засобів фізичного виховання з метою використання найбільш результативних із них у своїй майбутній професійній діяльності.

Курсова робота спрямована на поглиблення знань і детальне самостійне дослідження окремих важливих проблем і аспектів дисципліни «Теорія і методика фізичного виховання»; формування здатності студента самостійно осмислити фахову проблему, творчо й критично її дослідити; вироблення вміння збирати, критично аналізувати й систематизувати літературні джерела, формулювати висновки й рекомендації з предмета дослідження, а також виховання культури оформлення наукових праць, що може знадобитися в майбутній практичній діяльності. Виконання курсової роботи передбачає досягнення одночасно як навчальної, так і дослідницької мети, оскільки автор повинен продемонструвати повноту засвоєння програмного матеріалу з дисципліни, широту ознайомлення з літературою з певної проблеми, а також виявити вміння аналізувати конкретні науково-методичні факти, узагальнювати їх, робити обґрунтовані та правильні висновки.

Тематика курсових робіт з теорії і методики фізичного виховання відповідає завданням навчальної дисципліни і тісно пов'язана з практичними фаховими потребами. Курсова робота виконується з метою закріплення, поглиблення та узагальнення знань, засвоєних здобувачами вищої освіти під час опанування курсу «Теорія і методика фізичного виховання», та їх застосування до комплексного вирішення конкретного фахового завдання.

Завдання курсової роботи:

- забезпечити закріплення, поглиблення та практичне застосування знань, набутих студентами під час вивчення дисципліни «Теорія і методика фізичного виховання»;
- спрямувати самостійну роботу студентів з опрацювання та аналізу фахової літератури;
- сформувати навички пошуку необхідних джерел і матеріалів для виконання самостійної навчально-наукової роботи з елементами дослідження;
- сформувати у студентів уміння чітко, послідовно і грамотно викладати в письмовій формі зміст і результати проведеного дослідження, робити узагальнення та висновки;
- сформувати у здобувачів освіти дослідницькі вміння у процесі самостійної роботи над конкретною темою (проблемою).

У результаті написання наукової роботи студент повинен *засвоїти*: основні засади планування наукової роботи; правила проведення наукових досліджень; вимоги до структурування та змістового наповнення структурних складових курсової роботи; базові вимоги до оформлення результатів наукових досліджень; *навчитися*: збирати, систематизувати й аналізувати теоретичний та практичний матеріал з теорії спортивного тренування з основами методик; обґрунтувати власні висновки, стисло та чітко їх формулювати; оформлювати роботу відповідно до визначених вимог.

У виданні описано порядок проведення наукового дослідження, наголошено на необхідності стислого, логічного й аргументованого викладу його змісту та результатів. Особливу увагу приділено академічній доброчесності як сукупності етичних принципів і правил, визначених законами України у сфері освіти, якими мають керуватися здобувачі освіти під час навчання та оприлюднення результатів своїх наукових досліджень. Усі необхідні зразки оформлення основних елементів курсової роботи подано в додатках. Надані методичні поради допоможуть студенту зорієнтуватися в усіх етапах організації процесу написання курсової роботи та оволодіти первинними навичками проведення сучасних наукових досліджень.

1 ВИБІР ТЕМИ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Вибір теми – початковий етап виконання курсової роботи, що зумовлює особливості реалізації усіх наступних етапів.

Вибір теми курсової роботи – одне із відповідальних і складних завдань, від правильного вирішення якого значною мірою залежить успіх роботи.

Тема курсової роботи має бути обрана студентом самостійно, як правило із загального переліку тем курсових робіт за дисципліною, що затверджується на засіданні кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту на поточний навчальний рік.

Важливим критерієм правильності вибору теми слугує актуальність (теоретична та практична), що своєю чергою передбачає подальше застосування одержаних результатів у практиці фізичного виховання.

Керівництво курсовими роботами здійснюють досвідчені науково-педагогічні працівники кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту

Здобувач освіти разом із керівником має визначити межі розкриття обраної теми.

Відповідно до теми курсової роботи науковий керівник надає консультативну й методичну допомогу студентові щодо алгоритму організації дослідження, змісту, структури та оформлення роботи, підбору матеріалу, а також контролює дотримання здобувачем освіти графіка виконання роботи.

ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА ТЕМ КУРСОВИХ РОБІТ

1. Дослідження взаємозв'язку між фізичною підготовленістю та соматичним здоров'ям людей різного віку.
2. Дослідження взаємозв'язку між фізичною підготовленістю та соматичним здоров'ям підлітків.
3. Дослідження взаємозв'язку між фізичною підготовленістю та соматичним здоров'ям юнаків 16-17 років.
4. Розвиток різних форм прояву швидкості у дітей віком 11-12 років.
5. Динаміка розвитку статичної силової витривалості у віковому аспекті.
6. Дослідження впливу ізометричних та динамічних вправ на розвиток сили у процесі занять бодібілдингом.
7. Використання інтервальних тренувань в процесі підготовки юнаків на секційних заняттях з футболу.
8. Виховання силових здібностей у дітей 6-11 років.
9. Організація занять міні-футболом в зимовий період як засіб оптимізації фізичного стану студентів.
10. Регулювання маси тіла в процесі спортивних тренувань.
11. Особливості фізичного виховання в позашкільних закладах освіти.

12. Дослідження розвитку динамічної силової витривалості у віковому аспекті.
13. Порівняльна характеристика розвитку швидкості у дівчат та юнаків.
14. Виховання стрибкової витривалості у дітей залежно від вікових особливостей.
15. Дослідження проявлення гнучкості у дітей різного віку.
16. Оцінка розвитку координаційних здібностей залежно від вікових особливостей дітей.
17. Дослідження розвитку рухових якостей методом «колового тренування» під час секційних занять із різних видів спорту.
18. Вивчення досвіду організації позакласної спортивно-масової та секційної роботи в закладах загальної середньої освіти міста Запоріжжя.
19. Сучасні підходи до формування здорового способу життя студентів.
20. Покращення фізичного здоров'я дітей молодшого віку з застосуванням традицій фізичної культури запорізьких козаків.
21. Розвиток координаційних здібностей дівчат в процесі занять фітнесом .
22. Вивчення вікової динаміки фізичного розвитку залежно від віку та статі.
23. Удосконалення спритності у юнаків засобами спортивних ігор.
24. Удосконалення фізичної підготовленості юнаків засобами гандболу.
25. Стимулювання рухової активності дітей різного віку засобами фізичної культури.
26. Дослідження показників здоров'я фахівців сфери фізичної культури і спорту.
27. Система контролю фізичної підготовленості в настільному тенісі під час секційних занять.
28. Дослідження розвитку рухових якостей у підлітків з низьким рівнем фізичної підготовленості.
29. Дослідження розвитку рівноваги у дітей різного віку.
30. Дослідження дозування вправ із розвитку рухливості у різних суглобах у людей різного віку.
31. Дослідження впливу засобів атлетичної гімнастики на швидкісно-силові здібності волейболістів 16-18 років.
32. Вплив рухливих ігор на фізичний розвиток дітей 6-8 років.
33. Особливості фізичної підготовки спортсменів у кросфіті на етапі початкової базової підготовки.
34. Сучасні погляди на роль фізичного виховання у формуванні здорового способу життя.
35. Застосування засобів черлідінгу у підвищенні рівня фізичної підготовленості жінок 20-22 років.
36. Особливості розвитку швидкісно-силових якостей баскетболістів 14-15 років протягом підготовчого періоду

37. Вдосконалення методики вивчення елементів техніки спортивного плавання на початковому етапі.
38. Виховання морально-вольових і психологічних якостей засобами фізичного виховання.
39. Дослідження рухової активності дітей різного віку.
40. Впровадження ігрових вправ у навчально-тренувальний процес юних футболістів.
41. Дослідження впливу різних рухових режимів на морфофункціональні показники юних спортсменів.
42. Формування та організація фізкультурної та спортивної роботи з дітьми за місцем їх проживання.
43. Особливості проведення фізичного виховання в дитячому фізкультурно-оздоровчому таборі.
44. Особливості організації та проведення ігор на місцевості в дитячому фізкультурно-оздоровчому таборі.
45. Досвід організації та проведення спортивних свят серед молоді міста Запоріжжя.
46. Дослідження сенситивних періодів розвитку рухових якостей у дітей різного віку.
47. Сучасні підходи до виховання витривалості у підлітковому віці.
48. Оцінювання фізичних здібностей залежно від соматотипу людини у віці 10-12 років.
49. Удосконалення швидкісно-силових здібностей юнаків у позашкільній секції з легкої атлетики.
50. Визначення рухової активності дівчат-підлітків.
51. Попередження травматизму у учнів під час занять спортивними видами єдиноборств.
52. Визначення показників обсягу тижневої рухової активності дітей різного віку.
53. Удосконалення спритності у юнаків засобами футболу.
54. Вивчення забезпеченості освітнього процесу обладнанням із туризму закладів загальної середньої освіти міста Запоріжжя.
55. Дослідження фізичного розвитку дітей різних груп здоров'я.
56. Удосконалення координаційних здібностей дівчат 15-16 років на секційних заняттях з волейболу.
57. Розвиток силових здібностей жінок 25-30 років в процесі занять фітнесом.
58. Дослідження вікових змін показників із різних видів стрибків у хлопців віком 6-16 років.
59. Вплив умов навчання на морфофункціональні можливості дітей молодшого шкільного віку.
60. Формування мотивації до занять фізичною культурою і спортом.
61. Характеристика показників спритності у віці 18-19 років.

62. Фізична підготовленість дітей, які займаються різними видами спорту.
63. Характеристика сучасних засобів, що прискорюють процеси відновлення в спортивній практиці.
64. Дослідження режиму рухової активності людей віком 40-45 років.
65. Дослідження реакції організму дорослих на різні фізичні навантаження.
66. Вплив засобів силового фітнесу на показники фізичного стану студенток з урахуванням їх індивідуальних особливостей.
67. Вікові особливості розвитку рухових якостей: сили, швидкості, спритності, гнучкості, витривалості (рухова якість за вибором).
68. Особливості формування стійких інтересів до занять фізичною культурою і спортом дітей у сім'ї.
69. Застосування силового тренінгу для розвитку вибухової сили у футболістів.
70. Дослідження фізичної підготовленості за результатами тестування людей різного віку.
71. Оцінка загальної та спеціальної фізичної підготовленості студентів різних років навчання.

2 АЛГОРИТМ НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Порядок виконання курсової роботи з дисципліни «Теорія і методика фізичного виховання» включає в себе:

1. *Вибір теми.* Вибір теми – перший крок в написанні курсової роботи. При виборі теми потрібно враховувати рівень засвоєних із дисципліни знань. Також важливо обрати тему, яка є актуальною та становить науковий інтерес.

2. *Пошук та аналіз літератури.* Після вибору теми необхідно спрямувати зусилля на пошук та аналіз наукової літератури. Опрацювання наукової літератури допоможе з'ясувати стан розробленості обраної теми й тим самим унеможливити повторення давно відомих істин.

3. *Формулювання мети дослідження.* Після пошуку й ретельного аналізу літератури потрібно окреслити мету дослідження. Мета дослідження повинна відобразити те, що планується дослідити в курсовій роботі.

4. *Визначення завдань і методів дослідження.* Для досягнення мети дослідження необхідно визначити завдання та методи дослідження. Завдання повинні бути конкретними та пов'язаними з метою дослідження. Методи дослідження потрібно обирати з урахуванням теми й завдань.

5. *Збір та аналіз даних.* Після визначення завдань і методів дослідження переходять до збору й аналізу даних. На цьому етапі важливо дотримуватися наукових принципів збору й аналізу даних і використовувати різні джерела для дослідження теми курсової роботи. Це можуть бути наукові статті, книжкові видання, веб-сайти, інтерв'ю з провідними фахівцями у сфері фізичної культури і спорту тощо.

6. *Формулювання висновків і рекомендацій.* Після аналізу даних потрібно сформулювати висновки та напрацювати рекомендації. Висновки повинні бути чіткими, узгодженими з метою дослідження, а рекомендації – корисними, доцільними та практично значущими.

7. *Написання тексту курсової роботи.* Після проведення дослідження, формулювання висновків і рекомендацій приступають до написання тексту курсової роботи. Курсова робота структурується та оформлюється згідно з вимогами. Важливо дотримуватись принципів академічної доброчесності, правил наукового стилю викладу матеріалів дослідження, чинних правописних норм і вимог ДСТУ, оскільки наявність помилок може вплинути на загальну оцінку курсової роботи.

8. *Оформлення бібліографії та додатків.* Останнім кроком є оформлення бібліографії та додатків. До бібліографічного списку необхідно включити всі використані джерела.

Після остаточного узгодження чернетки курсової роботи з науковим керівником можна оформляти чистовий варіант. Перед тим як віддрукувати кінцевий варіант роботи, її необхідно ретельно перевірити: 1) уточнити назви розділів, підрозділів, рисунків, таблиць (за наявності), додатків, послідовність розміщення матеріалу; 2) звірити наведені дані, обґрунтованість і чіткість формулювань, висновків і рекомендацій, точність зроблених у тексті посилань.

Процес роботи над дослідженням поділяється на три основні етапи:

1) підготовчий: вибір теми курсової роботи, пошук та аналіз літератури, визначення об'єкта і предмета дослідження, постановка мети та конкретних завдань дослідження;

2) етап роботи над змістом курсової роботи: розробка плану роботи, збір та аналіз даних, написання вступу, основного тексту роботи, формулювання висновків, оформлення роботи, бібліографії та додатків;

3) завершальний етап: підготовка до захисту і безпосередньо захист курсової роботи.

3 СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота структурно повинна містити такі розділи:

- титульний аркуш (додаток А);
- зміст;
- вступ;
- основний текст (огляд літератури; завдання, методи та організація дослідження; результати дослідження);
- висновки;
- перелік посилань;
- додатки.

Обсяг курсової роботи має бути в межах 25-30 сторінок форматного

паперу (комп'ютерного набору), без урахування списку використаних джерел, а кількість використаних джерел – 15-20.

4 МЕТОДИКА НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

4.1 ВСТУП

Незалежно від обраної теми у практиці виконання курсової роботи склалися певні вимоги щодо наявності в них обов'язкових структурних елементів. Після титульної сторінки йде зміст, який відображає структуру роботи: вступ, розділи основної частини та підрозділи, висновки, список використаних джерел, додатки.

Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми та її значущість, підстави й вихідні дані для розробки теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження. Обов'язковою є така рубрикація вступу:

- актуальність теми;
- об'єкт і предмет дослідження;
- мета роботи;
- робоча гіпотеза;
- теоретична значущість;
- практична значущість.

Обсяг вступу не повинен перевищувати 2 сторінок.

Актуальність є першим критерієм вибору теми дослідження. Актуальність відповідає на питання: навіщо це потрібно? Актуальність залежить від того, наскільки результати дослідження сприятимуть вирішенню конкретних практичних завдань, або усуненню протиріч у сфері теорії і методики фізичного виховання. Актуальність дослідження робить дослідження важливим і цінним. *Актуальність* – обов'язкова вимога до будь-якої наукової роботи. Тому цілком зрозуміло, що вступ починають з обґрунтування актуальності обраної теми.

Далі визначаються *об'єкт, предмет і мету дослідження*, виходячи з теми курсової роботи.

Об'єкт дослідження – це те, на що спрямований процес пізнання. Об'єкт дослідження являє собою ту частину практики або наукового знання, з якою дослідник має справу. Він є процесом або явищем, що породжує досліджувану проблемну ситуацію.

Предмет дослідження – це найбільш значущі з практичної та теоретичної точки зору властивості, сторони, особливості об'єкта, які підлягають безпосередньому вивченню. Об'єктом є те, що досліджується, а предметом – те, що в цьому об'єкті дістає наукове пояснення.

Мета дослідження – це комплекс результатів, які необхідно одержати в процесі дослідження. Мета дослідження – це те, до чого прагне дослідник. Мета дослідження пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також з його

кінцевим результатом і шляхом його досягнення. Кінцевий результат дослідження передбачає вирішення студентом проблемної ситуації та відображає очікуваний від виконання позитивний ефект.

Далі формулюється робоча *гіпотеза дослідження*. Гіпотеза курсової роботи – це науково обґрунтоване припущення про зв'язки між явищами, яке автор перевіряє або спростовує під час дослідження. Вона слугує основою для побудови всієї роботи, визначаючи напрямок дослідження. Гіпотезу формулюють у вступі як чітке твердження, що передбачає результати, які планується отримати.

Теоретична значущість курсової роботи – це її внесок у розвиток науки, який полягає в тому, що вона: розширює, підтверджує або спростовує наукові гіпотези; заповнює прогалини в теорії; пропонує нові підходи або розглядає проблему під новим кутом.

Практична значущість курсової роботи полягає в тому, як її результати можуть бути використані на практиці. Це може включати розробку нових методик, впровадження рекомендацій у процес фізичного виховання, розробку комплексів вправ для розвитку фізичних якостей тощо. Практична цінність доводить життєздатність теорії.

Нижче наведено зразки написання окремих структурних складових вступу.

Тема роботи «Методика диференційованого підходу при розвитку витривалості у юнаків 14-15 років».

Актуальність. Науково-технічний прогрес ХХІ століття характеризується стрімким підвищенням темпів життя, інтенсифікацією виробництва та інших сфер діяльності людини, що своєю чергою висуває дуже високі вимоги до її психічної та фізичної роботоздатності. Щоб успішно діяти в тій чи іншій галузі, людина зобов'язана орієнтуватися у великому потоці інформації, обираючи тільки необхідні дані, розбиратися в новій техніці, постійно поновлювати свій багаж знань, умінь і навичок, удосконалювати себе фізично. Тобто, вступаючи в повноцінне доросле життя, юнаки повинні мати певний запас психічної та фізичної міцності й витривалості.

В основі роботоздатності лежить така фізична якість, як «витривалість», тому ще з юного віку необхідно приділяти велику увагу її розвитку й удосконаленню.

Витривалість слугує базою для розвитку всіх інших фізичних якостей та є основою успішного опанування будь-якою діяльністю.

Процес фізичного виховання юнаків віком 14-15 років має бути спрямований і забезпечувати їх належну фізичну підготовленість. Однак, дані багато численних обстежень юнаків вказаного віку свідчать про низький рівень їх фізичної підготовленості, що передусім зумовлено недостатнім розвитком витривалості. Це зумовлено недосконалістю систем виховання витривалості юнаків у різних типах закладів освіти.

У зв'язку з цим у процесі фізичного виховання розвитку витривалості необхідно приділяти особливу увагу, оскільки будь-яка діяльність пов'язана з подоланням втоми. Щоб юнаки успішно справлялися з навчальними вимогами,

необхідно будувати освітній процес з урахуванням їх вікових і фізичних можливостей і рівня підготовленості.

Нерозробленість даної проблеми, а також потреба в нових методиках розвитку витривалості у юнаків віком 14-15 років з урахуванням диференційованого підходу до їх фізичного виховання і визначило вибір теми дослідження.

Об'єкт дослідження – заняття з розвитку витривалості з урахуванням диференційованого підходу.

Суб'єкт дослідження – юнаки 14-15 років із різним рівнем розвитку витривалості.

Предмет дослідження – рухові здібності юнаків віком 14-15 років та педагогічні закономірності їх розвитку.

Гіпотеза даного дослідження ґрунтувалася на припущенні, що розроблена методика диференційованого підходу розвитку витривалості у юнаків 14-15 років із використанням різноманітних засобів розвитку витривалості забезпечить вищий педагогічний ефект.

Теоретична значущість дослідження передбачає одержання відповіді на питання про те, що зроблено на основі попередніх знань.

Наприклад: У результаті аналізу одержаних даних була розроблена методика диференційованого підходу з підвищення рівня розвитку витривалості та перевірка її ефективності під час занять із фізичного виховання, яка дає вищий педагогічний ефект.

Практична значущість дослідження полягає в розробці методики диференційованого підходу при розвитку витривалості в юнаків віком 14-15 років. Розроблена автором програма розвитку витривалості юнаків вказаної вікової групи, які мають різний рівень підготовленості, може використовуватися фахівцями сфери фізичної культури спорту, зокрема інструкторами та тренерами. Запропонована методика позитивно впливає ще й на показники загальної фізичної підготовленості та силових витривалості. А це значить, що юнакам віком 14-15 років буде легше виконувати інші навчальні нормативи.

4.2 ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

Літературний огляд у вигляді самостійної глави (розділу) займає більшу частину роботи. На цю главу відводиться приблизно 25-30% загального обсягу рукопису (30-35 сторінок).

У цьому розділі представляються, порівнюються та аналізуються думки авторів-дослідників з основних питань теми (проблеми), що розглядаються у вітчизняних та закордонних джерелах.

Викладення матеріалу можна вести або в хронологічній послідовності, або розділяти матеріал на проблемні питання. Вибір того чи іншого варіанта залежить від специфіки обраної теми та зібраних матеріалів, ступеня висвітлювання окремих питань в літературі тощо.

Огляд літератури рекомендується проводити в 3 етапи:

- 1) підбір і складання списку спеціальної літератури (значну допомогу в підборі відповідних публікацій дають різні бібліографічні покажчики);
- 2) аналіз тексту (читати необхідно повільно, осмислюючи зміст публікацій, намагаючись зрозуміти головні ідеї та думки автора);
- 3) запис основного змісту тексту.

Перед опрацюванням змісту джерела корисно попередньо ознайомитися з його вихідними даними, що дозволить оцінити актуальність, змістовність і вид публікації (наукова, навчальна, популярна). Потім потрібно прочитати вступ (передмову). Він дає можливість зорієнтуватися у головному змісті книги, зрозуміти ключові ідеї автора. Далі необхідно переглянути список рекомендованої літератури, щоб ознайомитися з додатковою літературою з обраної теми й оцінити її обсяг.

Приступаючи до читання основного матеріалу в книзі, доцільно виписати всі незнайомі слова й терміни у спеціальний словник із зазначенням з'ясованого смислу. Завершальним етапом вивчення літературних джерел є запис їх основного змісту у вигляді цитування, складання плану тез або конспекту.

Усі літературні джерела, на які є посилання в літературному огляді, повинні бути включені до переліку посилань і пронумеровані.

У курсовій роботі потрібно обов'язково робити посилання на використані джерела. Зазвичай вони розміщуються наприкінці запозиченого тексту. Посилання в тексті на джерела інформації рекомендовано подавати так: номер у квадратних дужках, за яким це джерело зазначено в списку використаних посилань. Також може вказуватися через кому номер сторінки. Наприклад, «у роботах [2, 3]» або «[32, с. 85]». Більш детально вимоги до оформлення цитувань і посилань подано в розділі 5 «Основні вимоги до оформлення курсової роботи».

4.3 ЗАВДАННЯ, МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

Цей розділ займає 3-5 сторінок.

Після огляду літератури розпочинають формування 2-3 основних завдань роботи. Вони визначаються для реалізації поставленої мети. Завдання дослідження – конкретизація загальної мети, цілей з урахуванням предмета дослідження. Послідовність визначених завдань має бути такою, щоб кожне з них логічно випливало з попереднього. У цілісній єдності завдань відсутність одного може призвести до незавершеності всього дослідження та неможливості його використання у практиці фізичного виховання.

Формулювання завдання дозволяє визначити, що потрібно вивчити з даної теми, на якому контингенті проводиться експериментальне дослідження і в яких умовах будуть збиратися дані. Взагалі, чим складніші основні завдання дослідження, тим їх менше в роботі. Кожне поставлене завдання повинно мати рішення, що відображається в одному чи декількох висновках.

Після визначення завдань зазначають методи дослідження, які використовувалися для їх вирішення.

Здійснюючи дослідження, дослідник використовує не один якийсь метод, а систему методів наукового дослідження. У методах дослідження подають перелік використаних методів для досягнення поставленої в роботі мети та вирішення завдань. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а коротко та змістовно визначаючи, що саме досліджувалося тим чи тим методом.

Якщо застосовувалися відомі загальноприйняті методи, то їх детально не описують, а тільки вказують назву методу, його автора і рік публікації, з якої взято відомості. Застосування нової оригінальної методики вимагає повного опису з рисунками, схемами, формулами і т.д. Повністю описуються всі власні модифікації, зміни, доповнення до методики інших авторів.

Далі описуються всі об'єкти дослідження (кількість, вік, стать, медична група, стан фізичного розвитку, стан здоров'я тощо) і організація дослідження (час та умови дослідження, особливості експериментальних груп тощо).

Дослідження часто є порівняльними. Порівнюють результати експериментальної групи з результатами контрольної групи. У зв'язку з цим ставляться особливі вимоги до підбору досліджуваних: досліджувані особи експериментальної та контрольної групи повинні бути максимально ідентичними за своїми зовнішніми характеристиками, які легко визначаються.

Важливим при підборі досліджуваних є визначення їх кількості. У різних за спрямованістю дослідженнях кількість досліджуваних буде неоднаковою. При масових обстеженнях кількість досліджуваних буде більшою. Якщо вимагається багаторазова реєстрація показників у одного і того ж досліджуваного, то їх кількість може бути невеликою. При однократній реєстрації показників у однієї й тієї ж особи кількість обстежуваних осіб збільшується.

4.4 РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Це основна за обсягом частина роботи, в якій викладаються результати власного дослідження, що аналізуються у порівнянні з висновками інших авторів з цього питання, доводиться спроможність або помилковість знайдених закономірностей, зв'язку, пояснень (тобто своєї робочої гіпотези).

Результати дослідження рекомендують викладати у формі критично-аналітичного тексту. Обсяг цього розділу включає приблизно 15-20 сторінок. При написанні тексту необхідно супроводжувати його таблицями, рисунками, схемами, фотографіями, графіками або виділяти їх у вигляді окремих додатків.

Наприклад: 1. Розвиток фізичних якостей у хлопців і дівчат віком 8-17 років, які мають різний рівень рухової активності (РА) показав, що сила у них постійно збільшується. Так, у віці 8 років станова сила дорівнює $46,7 \pm 0,44$ кг, а в 17 років – $138,6 \pm 0,81$ кг ($P < 0,01$), сила правої кисті – відповідно $16,5 \pm 0,64$ й $49,6 \pm 0,92$ кг ($P < 0,001$), кількість підтягувань на перекладині зростає з 1 до 8 разів. Аналогічно розвиваються швидкість, витривалість і швидкісно-силові показники. Так, хлопці 8 років стрибали в довжину з місця $1,3 \pm 0,41$ м, а в 17 років – $2,2 \pm 0,71$ м ($P < 0,001$). Результат метання набивного м'яча зріс у 2,8 рази ($P < 0,001$).

У дівчат основні фізичні якості розвиваються повільніше. Так, у 8 років середній показник станової сили у них дорівнює $36,7 \pm 0,38$ кг, а в 17 років – $83,6 \pm 0,75$ кг ($P < 0,001$), стрибок у довжину з місця – відповідно $1,2 \pm 0,29$ м та $1,8 \pm 0,69$ м ($P < 0,001$).

Окрім того, у дівчат спостерігається нерівномірність розвитку сили, швидкості, витривалості, швидкісно-силових показників. Результати зростають з 8 до 13-14 років, а з 14 до 15 років не змінюються. Така нерівномірність розвитку основних фізичних якостей пояснюється особливостями статевого розвитку жіночого організму.

При обстеженні хлопців і дівчат із низькою руховою активністю (РА) також було виявлено вікові особливості в розвитку основних фізичних якостей. Так, у дівчат 8 років, які займаються лише фізкультурою за шкільною програмою, сила правої кисті дорівнювала $11,3 \pm 0,35$ кг, а в дівчат шкіл-інтернатів – $13,8 \pm 0,76$ кг ($P < 0,01$), у дівчат 12 років – відповідно $19,6 \pm 0,32$ кг та $23,5 \pm 0,49$ кг ($P < 0,001$), у дівчат 17 років – $28,4 \pm 0,53$ і $31,2 \pm 0,49$ кг ($P < 0,001$). Хлопці 8 років з низькою РА стрибали в довжину з місця $1,36 \pm 0,36$ м, а хлопці шкіл-інтернатів – $1,37 \pm 0,41$ м ($P < 0,001$), у 13 років – відповідно $1,68 \pm 0,39$ і $1,79 \pm 0,43$ м ($P < 0,001$), у 17 років – $2,03 \pm 0,49$ і $2,28 \pm 0,54$ м ($P < 0,001$).

Аналогічні результати було встановлено і за іншими показниками.

Найвищий рівень розвитку основних фізичних якостей спостерігався у юних спортсменів. Так, у 17 років станова сила в юнаків із низькою РА

дорівнювала $127 \pm 0,82$ кг, з помірною РА – $141 \pm 0,73$ кг, а в юних спортсменів – $152 \pm 0,79$ кг. Учні 15-річного віку з низькою РА підтягувалися на перекладині в середньому 4 рази, з помірною – 5,7 разів, а юні спортсмени – 7,6 разів. Дівчата 15 років з низькою РА стрибали в довжину з місця $1,59 \pm 0,57$ м, із помірною РА – $1,64 \pm 0,49$ м, а юні спортсменки – $2,06 \pm 0,41$ м. Результати бігу на 60 м у дівчат 14 років відповідно становили $11,1 \pm 0,42$ с і $9,3 \pm 0,42$ с. Аналогічна різниця спостерігалася й за іншими результатами контрольних випробувань. При цьому в усіх випадках різниця була статистично вірогідна.

Дослідження показали, що у дітей і підлітків, які займаються фізичною культурою лише за шкільною програмою, найнижчі показники розвитку сили, швидкості, витривалості, а також швидкісно-силові показники в кожній віковій і статевій групі порівняно з їхніми ровесниками, у режимі дня яких передбачено інші форми занять. Це дає підставу рекомендувати збільшити кількість занять із фізичного виховання та використовувати всі наявні форми організації занять з фізичної культури в позаурочний час.

Наприклад: 2. Аналіз результатів показує, що витривалість у юнаків 14-15 років неоднакова, що й слугувало основою для їх диференціації на три групи залежно від рівня підготовленості. На початковому етапі дослідження середня арифметична за тестом у бігу на 1500 м склала в юнаків контрольної групи з низьким рівнем підготовленості – $491,8 \pm 2,0$ с і експериментальної групи – $492,7 \pm 1,6$ с; із середнім рівнем розвитку витривалості – $457,8 \pm 3,9$ с і $445,2 \pm 5,5$ с; із високим рівнем розвитку витривалості – $441,5 \pm 1,7$ і $409 \pm 1,9$ відповідно. Вірогідність розрізень між результатами контрольної та експериментальної групи різко прогресує стосовно до результатів у контрольній групі (експериментальна – $459,3 \pm 1,8$, контрольна – $491,6 \pm 1,9$) в групі з низьким рівнем розвитку витривалості; (експериментальна – $415,3 \pm 4,7$, контрольна – $459,6 \pm 3,6$) із середнім рівнем; (експериментальна – $379,6 \pm 1,9$, контрольна – $411,7 \pm 1,7$) із високим рівнем розвитку витривалості.

Результати в контрольній групі стосовно до вихідних практично залишилися незмінними.

У процентному відношенні результати експериментальної групи покращилися: у підгрупі з низьким рівнем підготовленості на 6,76%, із середнім рівнем на 6,65%, із високим рівнем підготовленості – на 7,25%. Якщо до експерименту розклад результатів експериментальної групи складав 33,33 % за кожною з підгруп, залежно від рівня підготовленості, то після експерименту він став 41,6% із середнім рівнем підготовленості та 58,4% – із високим рівнем підготовленості.

Результати спостережень дозволили зробити висновок, що використання під час занять із фізичного виховання різноманітних засобів розвитку витривалості за умови диференційованого підходу дає вищий педагогічний ефект.

Для того, щоб зробити аналіз експериментального матеріалу, треба провести його математичну обробку.

Нижче наведено найпростіші способи обробки експериментальних даних методами математичної статистики.

Методи математичної статистики для обробки цифрового матеріалу.

Середня арифметична

Проста середня арифметична величина вираховується шляхом додавання всіх одержаних значень (варіант) і ділення одержаної суми на кількість випадків (n).

Середня арифметична визначається за формулою:

$$X = \frac{\sum V}{N}, \text{ де } X - \text{середня арифметична; } \sum - \text{знак суми; } V -$$

одержані в дослідженні значення (варіанти).

Наприклад, є 10 результатів у бігові на 100 м (12.0, 12.3, 11.9, 12.5, 11.7, 12.6, 12.1, 12.4, 12.0, 12.4). Необхідно обчислити середній результат для цієї групи спринтерів.

$$X = \frac{\sum V}{N} = \frac{12.0+12.3+11.9+12.5+11.7+12.6+12.1+12.4+12.0+12.4}{10}$$

Середнє квадратичне відхилення

Додатковою характеристикою середньої арифметичної, що показує мінливість, є середнє квадратичне відхилення (σ). Чим менше σ , тим більше однорідний варіаційний ряд (стабільні ознаки, показники та результати).

Середнє квадратичне відхилення застосовується при оцінці мінливості варіаційного ряду, визначенні коефіцієнта варіації, оцінці фізичного розвитку, визначенні середніх помилок і розміру вибірки.

Є елементарний спосіб визначення середнього квадратичного відхилення:

$$\sigma = \frac{V_{\max} - V_{\min}}{K}, \text{ де } V_{\max} - \text{найбільше значення варіанта;}$$

$V_{\min}$ – найменше значення варіанта, K – коефіцієнт кількості випадків.

Із наведених даних видно, що результат на 100 м кращий – 11.7 с ($V_{\max}$), а гірший – 12,6 с ($V_{\min}$). Коефіцієнт K згідно з таблицею дорівнює 3,08. Підставляємо у формулу числові дані й визначаємо середнє квадратичне відхилення (σ).

$$\sigma = \frac{12,6 - 11,7}{3,08} = \frac{0,9}{3,08} = 0,29$$

Прийнято вважати, що всі індивідуальні показники у межах $\pm 1\sigma$ оцінюються як «норма» і мають випадковий характер. Показники $\pm 2\sigma$ мають не випадковий характер, а $\pm 3\sigma$ мають значне відхилення від норми.

Коефіцієнт К (таблиця С. І. Єрмалаєвої для розрахунку числа за формулою)

$$\sigma = \frac{V_{\max} - V_{\min}}{K}$$

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
0	-	-	1,13	1,69	2,06	2,33	2,53	2,70	2,85	2,97
10	3,08	3,17	3,26	3,34	3,41	3,47	3,53	3,59	3,64	3,69
20	3,73	3,78	3,82	3,86	3,90	3,93	3,96	4,00	4,03	4,06
30	4,09	4,11	4,14	4,16	4,19	4,21	4,24	4,26	4,26	4,30
40	4,32	4,34	4,36	4,38	4,40	4,42	4,43	4,45	4,47	4,48
50	4,50	4,51	4,53	4,54	4,56	4,57	4,59	4,60	4,61	4,63
60	4,64	4,66	4,66	4,68	4,69	4,70	4,71	4,72	4,73	4,74
70	4,75	4,77	4,78	4,79	4,80	4,81	4,82	4,83	4,83	4,84
80	4,85	4,86	4,87	4,88	4,89	4,90	4,91	4,91	4,92	4,93
90	4,94	4,95	4,96	4,97	4,97	4,98	4,99	4,99	5,00	5,01
N	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000
K	5,02	5,49	5,76	5,96	6,07	6,18	6,28	6,35	6,42	6,48

Помилка середнього арифметичного

Визначається за формулою:

$$m = \pm \frac{\sigma}{\sqrt{n - 1}}$$

Вона свідчить про те, наскільки середня арифметична величина, одержана із вибіркової сукупності (10-20 випадків), відрізняється від істинної, яка була б одержана на генеральній сукупності (100, 200, 300 і більше випадків).

У виразі під коренем ставиться $n - 1$, якщо менше ніж 30 випадків, якщо ж більше, то тільки n .

Помилка середньої арифметичної ($\pm m$) застосовується при визначенні коефіцієнта вірогідності (t).

Вірогідність різниці між двома середніми величинами

При визначенні ефективності методик виховання рухових здібностей або тренувальних засобів у різних кількісних варіантах часто доводиться порівнювати дані експериментальної та контрольної груп, відомості між якими повинні бути статистично доведеними. Для цього вираховується коефіцієнт вірогідності (t).

$$t = \frac{X_{\text{більш}} - X_{\text{менш}}}{\sqrt{m_1^2 + m_2^2}}$$

Якщо $t > 2,0$, то відмінності вірогідні. При менших значеннях – невірогідні.

Вірогідність відмінностей часто демонструється процентним розподілом ймовірності та позначається латинською буквою «Р» зі знаком менше «<» або «>». Вірогідні значення мають межу 95,0; 99,0; 99,9% і позначаються як $p < 0,05; 0,01; 0,001$.

Важливе значення при написанні тексту розділу («Результати дослідження») має ілюстрований матеріал. У ході дослідження автор курсової роботи збирає різноманітний фактичний матеріал: цифрові дані, анкети, протоколи, фотографії тощо. Зібраний матеріал потрібно внести в таблиці та оформити графічно.

При складанні таблиць необхідно дотримуватися певних правил:

1. Слово таблиця без скорочення разом з порядковою цифрою, яка складається з номера розділу і порядкового номера таблиці. Назву таблиці друкують з великої літери та розміщують над нею з абзацного відступу. Наприклад, «Таблиця 3.1 – _____». Зразок оформлення таблиці подано в додатку Б.

2. Заголовок таблиці розміщуються зразу за номером таблиці після знаку «—». Назва таблиць пишеться з прописної букви без крапки в кінці. Скорочення у заголовках таблиць не допускається.

3. У заголовках граф і колонок допускаються тільки ті скорочення, які прийняті в тексті, або є загальноприйнятими (с, хв, км, к-сть разів тощо).

4. Горизонтальні та вертикальні лінії, які розділяють рядки таблиці можна не проводити, якщо їх відсутність не ускладнює користування таблицею.

5. Таблицю потрібно розміщувати безпосередньо після тексту, в якому вона згадується вперше.

6. На всі таблиці в роботі мають бути посилання в тексті.

7. Слово «Таблиця___» подають лише один раз над першою частиною таблиці. Над іншими частинами таблиці з абзацного відступу друкують «Продовження таблиці___» або «Кінець таблиці___» без повторення її назви.

8. Не рекомендуються вертикальні надписи в графах таблиць.

9. Примітки до таблиці розміщуються безпосередньо під нею. Слово «Примітка» друкують кеглем 12 через один міжрядковий інтервал з абзацного відступу з великої літери з крапкою в кінці. У тому самому рядку через проміжок з великої літери друкують текст примітки тим самим шрифтом.

Наприклад:

Примітка. _____

Якщо приміток дві та більше, їх подають після тексту, якого вони стосуються, і нумерують арабськими цифрами.

Наприклад:

Примітка

1. _____
2. _____

10. У графах таблиць не можна залишати вільні місця. Якщо дані відсутні, треба ставити тире «–». Якщо табличні стовпці заповнені текстом, то крапка у кінці його не ставиться.

Курсову роботу можна ілюструвати рисунками, схемами, графіками та фотографіями. Вони розміщуються у тексті роботи або оформлюються у вигляді окремого додатка. Назва рисунка розміщується безпосередньо під рисунком.

Для зображення змін кількісних характеристик найбільш часто користуються лінійними діаграмами. Цифрові дані на них зображуються у вигляді кривих ліній.

При побудові лінійних діаграм слід дотримуватися таких правил:

1. На діаграмі повинні бути: її назва, назва кривих, шкали-лінії з розміщеними на них позначками, назва шкал із розмірностями, умовні позначення, координатна сітка (але не завжди).

2. Криві лінії на діаграмі повинні відрізнятися від ліній координатної сітки за товщиною. Головна крива проводиться товстою лінією, координатні лінії – тонкою, а ордината та абсциса – приблизно у два рази тонші від лінії сітки.

3. Криві можуть малюватися різними ламаними лініями (суцільними, тире, або крапками) і завжди одним кольором (чорними чорнилами або чорною пастою).

4. На одному графіку не рекомендується розміщувати більше 4 кривих.

5. Назву діаграми розміщують під нею посередині рядка, починаючи з великої букви після слова «Рисунок» із порядковим номером розділу і номером рисунка і знака «–». У кінці підпису крапку не ставлять. Наприклад, «Рисунок 2.1 – Схема процесу фізичного виховання». Зразок оформлення рисунка подано в додатку В.

6. Пояснення кривих виносяться на вільну частину розграфленої площини, або в тексті, або під графік. При можливості замість додаткового пояснення необхідно зробити короткий надпис біля самої кривої.

У курсових роботах зустрічаються часто і площинні діаграми. Найбільш розповсюдженою є стовпчикова діаграма.

При їх будові необхідно дотримуватися таких правил:

1. Прямокутні стовпчики повинні мати однакову ширину і розміщуватися вертикально.

2. Основою для стовпчиків слугує вісь абсцис (лінія).
3. Відстань між стовпчиками повинна бути рівною.
4. Назва показників проводиться так, як і в лінійних діаграмах.

4.5 ВИСНОВКИ

Логічним завершенням курсової роботи є висновки. Висновки є стислим викладенням підсумків проведеного дослідження та відповідати поставленій меті та завданням. Висновки виражають результати роботи без додаткової аргументації.

Ця завершальна частина курсової роботи повинна містити не тільки кінцеві положення досягнень автора, але і вказувати на подальшу перспективу розвитку досліджень даного питання.

Висновки подаються у вигляді окремих конкретних і лаконічних положень, що підсумовують одержані дані.

Як правило, пункти висновків включають ті узагальнені цифрові дані, що містять елементи новизни й отримані безпосередньо автором.

Одним із пунктів висновків можуть бути рекомендації з теоретичної та практичної реалізації одержаних результатів.

Слово «**Висновки**» розміщують посередині рядка і друкують великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи.

Висновки в роботі, як правило, формулюються за пунктами, які нумеруються арабськими цифрами. Кількість пунктів не обмежується, але звичайно їх буває від 3 до 10.

Зразок оформлення висновків подано в додатку Г.

4.6 СКЛАДАННЯ ПЕРЕЛІКУ ПОСИЛАНЬ

Наприкінці роботи, починаючи з нової сторінки, треба подати перелік посилань, які використовувалися в основній частині роботи.

Перелік посилань (або список використаних джерел) – це впорядкований перелік усіх опублікованих робіт та інших матеріалів, на які зроблені посилання в тексті. До списку не вносять публікації та інші матеріали, не згадані в тексті, навіть тоді, коли вони відомі автору і безпосередньо стосуються теми дослідження.

Велике значення має правильний бібліографічний опис джерел і порядок їх розташування в списку. Бібліографічний опис джерел складають відповідно до чинного стандарту з бібліотечної та видавничої справи (Національний стандарт України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання»).

При складанні переліку посилань необхідно керуватися такими правилами:

1. До переліку посилань вносяться роботи всіх згаданих авторів – вітчизняних і закордонних. Автори, матеріали яких не згадувались в курсовій роботі, до списку не включаються.

2. Бібліографічні описи подають у порядку, за яким вони вперше згадуються в тексті. Порядкові номери описів у переліку є посиланнями в тексті (номерні посилання).

3. Нумерація наскрізна протягом всього списку і позначається арабськими цифрами.

4. Бібліографічний опис складається мовою оригіналу.

5. Якщо в список входить література на різних мовах, то він будується в такій послідовності: спочатку кирилицею, а потім латиницею. Алфавітний ряд видань, надрукованих латинським шрифтом, будується на основі латинського алфавіту.

Зразки бібліографічного опису використаних джерел подано в додатку Д.

4.7 ДОДАТКИ

Додатки є важливим засобом доповнення та уточнення основного змісту курсової роботи. Необхідні вони для повноти сприйняття наукового дослідження. До додатків доцільно включати такий допоміжний матеріал: зразки аналізованих у роботі документів; формули та розрахунки; таблиці допоміжних цифрових даних; методики, розроблені в процесі виконання роботи; ілюстративний матеріал допоміжного характеру тощо.

Додатки оформлюють як продовження роботи на наступних сторінках, розміщуючи їх у порядку посилання на них у тексті. Кожний додаток має починатися з нової сторінки. Кожний додаток повинен мати заголовок, який друкують вгорі малими літерами з першої великої симетрично до тексту сторінки. Над заголовком посередині рядка друкують слово «ДОДАТОК» і поряд вказують велику літеру, що позначає додаток. Додатки позначають послідовно великими літерами української абетки, крім літер І, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь. Наприклад, ДОДАТОК А, ДОДАТОК Б. Один додаток позначають як ДОДАТОК А.

5 ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Загальні вимоги до тексту курсової роботи.

Курсова робота має бути написана українською мовою, старанно відредагована й вичитана.

Текст роботи необхідно друкувати на аркуші стандартного формату А4 (297×210 мм), залишаючи поля таких розмірів: ліве – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє й нижнє – 20 мм. При застосуванні текстового редактора *Microsoft Word*

рекомендується обирати шрифт *Times New Roman* чорного кольору з кеглем 14 пт і міжрядковим інтервалом 1,5.

Шрифт друку повинен бути чітким, текст – чорного кольору. Під час оформлення тексту курсової роботи треба дотримуватися рівномірної насиченості, контрастності й чіткості зображення. Усі лінії, літери, цифри та знаки мають бути чіткі й нерозпливчасті.

При наборі тексту необхідно дотримуватись таких загальних норм:

- Текст потрібно набирати без переносів слів.
- Між словами ставити тільки один пробіл.
- Лапки використовувати у форматі « ».
- Розрізняти тире (–) та дефіс (-).

Дефіс – це знак, що з'єднує частини складних слів. Під час друку дефіс має позначення маленької горизонтальної рисочки (-) та не відокремлюється пробілами.

Тире – це розділовий знак, що використовується для позначення прямої мови, пауз, перед це (– це є) тощо. Тире у тексті обов'язково з обох боків виокремлюють пробілами.

Вирівнювання основного тексту – по ширині. При застосуванні автоматичного вирівнювання «по центру» необхідно прибрати абзацний відступ.

Абзацний відступ у всьому тексті повинен дорівнювати 5 знакам (1,25 см). Абзацними відступами треба виділяти рівні й відокремлені за змістом частини тексту, тісно пов'язані між собою.

Нумерацію сторінок виконують у правому верхньому куті без крапки в кінці. На титульному аркуші номер сторінки не ставиться, але завжди вважають, що титульний аркуш – сторінка номер 1, наступна сторінка повинна мати номер 2 і т.д. при виконанні курсової роботи.

При оформленні курсової роботи необхідно чітко дотримуватися вимог, визначених такими чинними державними стандартами:

- ДСТУ 3008-2015. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання;
- ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання;
- ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила.

Оформлення змісту курсової роботи. Зміст роботи містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів, списку використаних джерел. Заголовки змісту повинні точно повторювати заголовки структурних складових курсової роботи в тексті. Скорочувати заголовки у змісті або давати їх в іншій редакції порівняно із заголовками у тексті не дозволяється.

У змісті після номера розділу, підрозділу, пункту й підпункту крапка не ставиться.

Усі заголовки у змісті починаються з великої літери. Останнє слово кожного заголовка з'єднують крапками з відповідним номером сторінки в правому стовпчику змісту.

Зразок оформлення змісту курсової роботи подано в додатку Е.

Вимоги до мовно-стилістичного оформлення курсової роботи. При написанні курсової роботи необхідно дотримуватися наукового стилю мовлення. Його характерними ознаками є: логічність, послідовність, зв'язність думок, доказовість викладу, смислова завершеність, цілісність, об'єктивність, точність, лаконічність, понятійність, узагальненість, аргументованість, однозначність, докладні висновки, однорідність стилістичного забарвлення. Норми наукової комунікації суворо регламентують характер викладу наукової інформації. Стиль мови науки є одним із найконсервативніших, тому проникнення до нього елементів інших стилів є неможливим. Відтак необхідно уникати емоційно забарвлених слів та неточних визначень. Виразність викладу, чіткість передачі інформації забезпечуються відповідним використанням термінології, відсутністю суперечності в аргументації, підтвердження висновків фактами або перевіреними даними.

При вживанні спеціальних термінів необхідно дотримуватися таких правил: 1) однозначність у всій роботі, оскільки не можна одним терміном назвати різні поняття і, навпаки, однакові поняття різними термінами; 2) ті терміни, які вводяться авторами, слід докладно пояснювати.

Науковому тексту властива об'єктивна модальність. Увага має бути прикута до змісту, а не до суб'єкта. Цим пояснюється використання безособових дієприслівникових форм на *-но*, *-то* (з'ясовано, проаналізовано, розглянуто), займенника *ми* замість займенника *я*. Займенник *ми* та його варіанти (на *нашу* думку, *проведене нами* дослідження) дозволяють представити думку автора як думку визначеної групи людей, наукової школи чи наукового напрямку. Варто висловлювати думку без застосування займенників. Наприклад: «Вивчення передового досвіду свідчить, що...» або «На основі аналізу можна стверджувати, що...».

На рівні цілого тексту відмітними характеристиками наукового тексту є відсутність емоційно забарвлених елементів мови, наявність точних висловлювань. Точність викладу думок забезпечують терміни. Автору курсової роботи варто пам'ятати, що володіння спеціальною термінологією – один із показників рівня його професійної підготовки.

Текст курсової роботи не повинен містити повторів та бути перевантаженим цитатами. Неприпустимо переписування тексту з літературних джерел, їх цитування без належного оформлення посилань.

Речення наукового тексту повинні мати чіткі синтаксичні зв'язки. Забезпечують ці зв'язки такі сполучники: *завдяки тому, що...*, *тоді як ...*, *зважаючи на те, що...*, *внаслідок того, що...*, *з огляду на те, що...*, *в той час як...* тощо. Під час викладу матеріалу варто використовувати похідні

прийменники: *протягом...*, *відповідно до...*, *згідно з ...*, *на відміну від...*, *поряд з...*, *у зв'язку з...* тощо.

У науковому тексті для встановлення необхідних логічних зв'язків використовують спеціальні функціонально-синтаксичні засоби. Так, доречними будуть лексичні засоби зв'язку, що активізують увагу (*зверніть увагу*), вказують на джерело повідомлення (*за висловом, на думку, як вважає, як зазначено*), послідовність розвитку думки (*спочатку, насамперед, потім, нарешті, по-перше, по-друге* тощо), суперечливі відношення (*однак, проте* тощо), причинно-наслідкові відношення (*тому, внаслідок цього, до того ж* тощо), перехід від однієї думки до іншої (*звернімося до, необхідно акцентувати увагу на, потрібно розглянути* тощо), узагальнення, висновки (*отже, таким чином, викладене вище дозволяє зробити висновок, усе сказане дозволяє дійти висновку* тощо).

Обов'язковою вимогою щодо об'єктивності викладення матеріалу роботи є посилання на джерело повідомлення, автора висловленої думки чи якогось виразу. У тексті цю умову можна реалізувати за допомогою спеціальних вставних слів і словосполучень – *за повідомленням, на думку, за даними* тощо.

Основні вимоги до тексту курсової роботи:

- логічний взаємозв'язок частин роботи, переконлива аргументація викладених думок, стислість і точність формулювань, виключення неоднозначних тлумачень;

- конкретність і аргументованість у викладенні результатів роботи, уникнення загальновідомих або бездоказових тверджень, обґрунтованість висновків та рекомендацій;

- текст роботи має бути чітко структурованим, розподіленим на розділи й підрозділи. Потрібно прагнути, щоб кожен розділ роботи був самостійним науковим дослідженням певної частини загальної проблеми, щоб кожна частина була викладена в тексті та щоб одночасно текст був цілісним, а не фрагментарним;

- текст курсової роботи повинен містити аналіз фактів, а також конкретне обґрунтування тих чи інших положень;

- текст має бути завершеним і цілісним, не містити повторів;

- текст має відповідати чинним нормам українського правопису.

Загальні правила цитування та посилання на використані джерела.

При написанні курсової роботи необхідно давати посилання на джерела, матеріали та цитати з яких наводяться в тексті. Такі посилання дають змогу відшукати джерело й перевірити достовірність наведених відомостей.

Посилатися необхідно на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них є матеріал, який не включено до останнього видання.

Якщо використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел із великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказувати номери сторінок.

Посилання в тексті курсової роботи на джерела потрібно зазначати порядковим номером за списком використаних джерел, виділеним двома квадратними дужками. Наприклад, «...у працях [4-7]...»; «...як зазначається в роботі [8]»; «...*текст цитати*...» [10, с. 47].

У разі непрямого цитування або скороченого викладу будь-якої проблеми посилання на джерело подають у квадратних дужках без зазначення сторінки.

У квадратних дужках можна наводити кілька позицій зі списку використаних джерел, розділяючи їх крапкою з комою. Наприклад: [1; 3; 8].

Посилання на інтернет-ресурси можуть не містити року видання та сторінок, якщо вони не зазначені на процитованому сайті, проте у списку використаних джерел необхідно вказати дату звернення до ресурсу.

У разі посилання на структурні елементи курсової роботи зазначають відповідно номери розділів, підрозділів, пунктів, рисунків, таблиць, додатків.

Посилаючись, треба використовувати такі вирази: «у розділі 2», «див. 2.1», «відповідно до таблиці 3.2», «згідно з формулою 2.1» тощо.

Дозволено в посиланні використовувати загальноприйняті та застандартовані скорочення. Наприклад, «згідно з рис. 10», «див. табл. 2.2» тощо.

Для посиланням на авторитетне джерело, підтвердження власних аргументів, ілюстрації власної позиції, протиставлення її думці інших дослідників, доведення слабкості аргументації опонентів необхідно наводити цитати. Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається та закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання; стиль лапок має бути однаковим у всьому тексті роботи;

б) цитування має бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручення думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело.

При цитуванні найчастіше використовуються такі словосполучення: *Автор зазначає...; Автор стверджує...; Згідно з уявленням...; На думку...; Як влучно зазначив / зазначає...; Учений так характеризує (описує, подає)...*; *Наведемо таке висловлювання видатного вченого...; Автор наголошує на...; З погляду автора...; Автор виділяє (пропонує, рекомендує, вважає, підкреслює)...* тощо.

Водночас не слід занадто захоплюватися цитатами. Адже може скластися враження, що автор не пропонує власного аналізу та висновків, а лише збирає думки інших дослідників, перетворюючи свою роботу на своєрідну сукупність чужих ідей.

Допустимі скорочення:

1. Допускаються скорочення слів «і т.д.», «та ін.»
2. Не можна скорочувати слова «таким чином», «так що», «замість», «наприклад», «біля», «формула», «рівняння», «вправа» тощо.
3. Не допустимими є скорочення шляхом довільного злиття слів або термінів (наприклад, спеціальна вправа – спецвправа, спортивне тренування – спорттренування).
4. Умовні скорочення наукових термінів повинні бути однаковими у всьому тексті роботи.
5. Скорочення складних термінів, утворених із початкових букв складних слів, пишуть малими буквами з крапками (наприклад, коефіцієнт корисної дії – к.к.д., центр тяжіння – ц.т.).
6. Загальноновживані скорочення позначають злитно великими літерами (наприклад, заклад вищої освіти – ЗВО, дитячо-юнацька спортивна школа - ДЮСШ).
7. Посилання та інші сторінки роботи (глави, розділи, підрозділи та ін.), а також на таблиці та рисунки із зазначенням їх порядкового номера даються зі скороченням (наприклад, див. табл. 1.1, рис. 3.1).

Цифровий матеріал.

1. Числа до десяти, якщо вони не мають одиниць вимірювання, пишуть словами, більше десяти – цифрами. На початку речення, особливо абзацу, краще писати число словами.
2. Якщо в ряду чисел є хоч одне число зі знаком після коми, усі числа повинні мати стільки ж знаків після неї: 4,32; 5,00; 1,32.
3. Числа, які стоять поряд, відокремлюються крапкою з комою: 1,0; 2,5; 3,2; 1,4.
4. Перед числами з вказаними одиницями вимірювання не ставиться тире і прийменник «в»: швидкість бігу 9 м/с.
5. Одиниці вимірювання при дробових числах повинні з ними узгоджуватись: 2,5 хв; 1,4 год/тиж.
6. Указуючи межі коливань, одиниці вимірювання ставляться тільки після другого числа: швидкість вимірюється від 10 до 17 м/с; від 2 до 8 разів; від 10 до 12 балів.

6 ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ ТА ПОРЯДОК ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Остаточно завершеною курсову роботу можна вважати лише після її захисту. До захисту допускаються курсові роботи, теми яких узгоджені з науковим керівником, а структура, зміст і якість викладеного в них матеріалу, а також літературне й технічне оформлення відповідають вимогам, що підтверджує підпис керівника роботи.

Захист курсової роботи проводиться публічно перед комісією, склад якої визначає завідувач кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту. Захист робіт проводиться відкрито при обов'язковій участі наукового керівника і в присутності студентів курсу чи академічної групи.

Процедура захисту курсової роботи передбачає стислий виклад студентом основних проблем дослідження та шляхів їх вирішення у формі доповіді (може супроводжуватися презентацією) та відповіді на запитання членів комісії.

Готуючись до захисту курсової роботи, студент складає доповідь (тези) виступу обсягом 3-4 сторінки. У ній він повинен коротко обґрунтувати актуальність теми, ознайомити із завданнями дослідження, використовуваними методами, порядком організації дослідження та його основними результатами. Основне призначення доповіді автора курсової роботи – оперативне ознайомлення з методикою дослідження, фактичними результатами й основними висновками. Акцент на захисті має бути зроблений на практичному втіленні досліджуваної теми.

Після доповіді (приблизно 10-15 хв) студент повинен надати вичерпні відповіді на запитання керівника та членів комісії.

У процесі захисту членами комісії оцінюється глибина знань студентом досліджуваної теми, вільна орієнтація в матеріалах роботи, вільне володіння термінологією дослідження, розуміння природи й сутності досліджуваної проблеми, рівень оволодіння навичками самостійної дослідницької роботи, уміння застосовувати теоретичні положення до вирішення практичних завдань, вести наукову дискусію, обґрунтовувати й відстоювати свої погляди, чітко відповідати на поставлені запитання. Загальна оцінка виставляється комісією за якість виконаної роботи та якість її захисту.

При оцінці якості виконання курсової роботи враховується:

- якість роботи, правильність і глибина викладання матеріалу теми, відповідність змісту назві теми;
- чіткість і конкретність постановки завдань, вибір сучасних методів дослідження;
- методичний рівень, літературне опрацювання (кількість праць), грамотність та культура оформлення роботи;

– змістовність і вичерпність доповіді: уміння коротко, чітко обґрунтовувати актуальність теми, здатність швидко та зрозуміло відповідати на поставлені запитання;

- ступінь самостійності при виконанні роботи;
- доцільність використання та якість ілюстративного матеріалу.

Оцінювання курсової роботи здійснюється у два етапи.

Спочатку текст роботи рецензується науковим керівником, який надає у рецензії попередню оцінку, що виставляється за чотирибальною системою, за такими критеріями:

- відповідність змісту обраній темі;
- наявність глибоко продуманої в усіх її складових частинах програми дослідження;
- ґрунтовність, повнота і критичність огляду літератури з проблеми дослідження;
- успішність вирішення завдань дослідження, глибина аналізу зібраного фактичного матеріалу;
- якість літературного й технічного оформлення роботи;
- своєчасність подання роботи на кафедру.

На другому етапі якість виконання курсової роботи та якість її захисту оцінюють члени комісії.

Проведення захисту курсових робіт при дистанційному форматі здійснюється згідно з Положенням про організацію освітнього процесу з використанням технологій дистанційного навчання в Запорізькому національному університеті за допомогою електронної системи СЕЗН ЗНУ на платформі MOODLE та інших інформаційно-комунікаційних сервісів (ZOOM, Google Meet тощо).

Оцінка за курсову роботу може бути знижена в таких випадках:

1. Оформлення:

- порушення вимог до оформлення курсових робіт;
- наявність невиправлених друкарських помилок і пропущених рядків;
- відсутність назв і джерел формування таблиць, діаграм, графіків тощо;
- відсутність умовних позначень;
- відсутність в роботі одного з обов'язкових структурних елементів;
- наявність помилок в оформленні бібліографії: список використаних джерел виконаний не за державним стандартом 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання»; багато «глухих» посилань (коли є посилання на автора ідеї, але немає посилання на саму роботу, де ця ідея представлена або обговорюється);
- пропуск у змісті окремих підрозділів (пунктів, підпунктів) або навіть цілих розділів; порушення нумерації сторінок у змісті;
- обсяг курсової роботи не відповідають вимогам.

2. Зміст роботи:

- зміст роботи не розкриває теми.

- розділи (підрозділи) не відображають реальної проблемної ситуації, стану об'єкта.
- не визначена різниця між об'єктом і предметом дослідження.
- наявність фактичних помилок у викладі теоретичних позицій з літературних джерел;
- відсутність посилань на джерела, а також на джерела, які безпосередньо стосуються наукової проблеми й опубліковані не менше 10 років тому;
- використання великих фрагментів чужого тексту без зазначення їхнього джерела;
- відсутність аналізу вітчизняних праць, присвячених проблемі дослідження;
- відсутність аналізу закордонних праць, присвячених проблемі дослідження;
- теоретична частина не завершується висновками й формулюванням предмета власного дослідження;
- одержані результати не відповідають меті дослідження, висновки – окресленим завданням
- назва роботи не відбиває її реальному змісту;
- автор не виявив самостійності, робота являє собою компіляцію або плагіат.

3. Доповідь і захист:

- представлена доповідь не змістовна й не логічна, наведені результати дослідження не переконливі;
- студент, доповідаючи про результати виконання курсової роботи, демонструє презентацію, але не коментує наочну інформацію;
- студент не орієнтується в матеріалах роботи, не володіє термінологією дослідження, виявляє незрозуміння природи й сутності досліджуваної проблеми;
- студент виявляє невпевненість, не дає аргументовані відповіді на запитання членів комісії.

7 КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Навчальна діяльність студента у ході виконання курсової роботи підлягає поточному (виконання навчальних завдань) та підсумковому контролю (захист курсової роботи).

Результат виконання та захисту курсової роботи визначається за 100-бальною шкалою. За рішенням, прийнятим на засіданні кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту, 60 балів відводиться для оцінки змісту курсової роботи, якості її оформлення, 40 балів – для оцінки захисту курсової роботи (20 балів – виступ студента з доповіддю за результатами виконання курсової роботи; 20 балів – відповіді студента на запитання членів комісії).

**Система визначення балів за курсову роботу з навчальної дисципліни
«Теорія і методика фізичного виховання»**

№ з/п	Елементи оцінювання	Критерії оцінювання	Усього балів (max)
Поточний контроль / Написання курсової роботи (виконання завдань)			
1	Відповідність назви змісту роботи	чітко відповідає: 4-5 балів частково відповідає: 2-3 бали не відповідає: 0-1 бал	5
2	Обґрунтування актуальності дослідження	чітко визначено: 4-5 балів частково визначено: 2-3 бали не визначено: 0-1 бал	5
3	Практична значущість роботи	висока: 6-7 балів середня: 3-5 балів низька: 0-2 бали	7
4	Відповідність термінологічного апарату темі дослідження	чітко відповідає: 4-5 балів частково відповідає: 2-3 бали не відповідає: 0-1 бал	5
5	Використання фахової літератури та її критичний аналіз	аналіз ґрунтовний: 4-5 балів аналіз частковий: 2-3 бали аналіз відсутній: 0-1 бал	5
6	Відповідність структури роботи поставленій меті та завданням	чітко відповідає: 4-5 балів частково відповідає: 2-3 бали не відповідає: 0-1 бал	5
7	Застосування креативних підходів до вирішення наукової проблеми	наявні та обґрунтовані: 6-7 балів наявні, але слабо обґрунтовані: 3-5 балів відсутні: 0-2 бали	7
8	Обґрунтованість висновків і запропонованих рішень	чітко обґрунтовані: 5-7 балів частково обґрунтовані: 3-4 бали необґрунтовані або слабо обґрунтовані: 0-2 бали	7
9	Рівень самостійності дослідження	високий: 6-7 балів середній: 3-5 бали низький: 0-2 бали	7
10	Мовно-стилістичне і технічне оформлення роботи	відповідає вимогам: 6-7 балів незначні відхилення від вимог: 4-5 балів вимоги не дотримані або суттєво порушені: 0-3 бали	7
У с ь о г о з а п о т о ч н и й к о н т р о л ь			60
Підсумковий контроль			
Захист курсової роботи	Виступ здобувача на публічному захисті роботи	змістовний, з використанням якісно оформленої презентації: 15-20 достатньо повний, доповнений візуальною презентацією: 9-14 недостатньо структурований і логічний, у презентації міститься забагато зайвої інформації / бракує необхідної інформації, порушений логічний зв'язок: 5-8	20

	незмістовний, без презентації: 0-4	
Відповіді на запитання членів комісії	по суті, змістовні, вичерпні, логічні, підкріплені фактами та прикладами: 15-20 до суті, достатньо змістовні: 9-14 по суті, але невпевнені, загальні, без конкретики: 5-8 відсутні або не по суті, занадто поверхові, формальні, без деталізації: 0-4	20
Усього за підсумковий контроль		40
Загалом		100

Результати виконання та захисту курсової роботи з навчальної дисципліни «Теорія і методика фізичного виховання» оцінюються відповідно до прийнятої в університеті системи оцінювання за 100-бальною шкалою, шкалою ЄКТС і національною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Захищена курсова робота оцінюється у діапазоні 60-100 балів.

При визначенні оцінки роботи до уваги беруться такі критерії: рівень засвоєння теоретичного та практичного аспектів навчальної дисципліни «Теорія і методика фізичного виховання»; відповідність змісту роботи обраний темі; логічна структурованість викладеного матеріалу; глибина та критичність аналізу зібраного фактичного матеріалу з проблеми дослідження; ступінь досягнення в роботі визначеної мети та завдань; практична цінність результатів дослідження; літературне й технічне оформлення роботи; рівень оволодіння навичками самостійної дослідницької роботи; дотримання принципів академічної доброчесності; дотримання графіку виконання роботи; змістовність і переконливість виступу, повнота відповідей автора курсової роботи на питання членів комісії безпосередньо під час її захисту.

На «**відмінно**» (90-100 балів) оцінюється робота, яка відповідає таким вимогам:

- тема роботи відрізняється актуальністю та новизною, зміст роботи відповідає темі дослідження;
- у роботі використано сучасні літературні джерела з досліджуваної проблеми і здійснено їх ґрунтовний критичний аналіз;
- застосовано методи, відповідні меті та завданням дослідження;
- дослідження проведено самостійно, матеріал роботи добре структурований і логічно викладений;
- висновки аргументовані, відповідають завданням роботи;
- теоретичний матеріал органічно поєднано з практичним, результати дослідження становлять практичну значущість;
- робота має якісне мовно-стилістичне й технічне оформлення;
- робота своєчасно виконана й подана науковому керівнику;

- процедура захисту пройшла успішно, в лаконічному виступі повною мірою розкрито сутність реалізованого дослідження, представлені висновки чітко обґрунтовано;

- під час захисту студентом продемонстровано вільне володіння темою, здатність обґрунтовувати власну позицію; на питання членів комісії надано вичерпні й коректні відповіді.

На **«добре»** (75-89 балів) оцінюється робота, яка відповідає таким вимогам:

- робота містить вичерпну систематизовану інформацію за актуальною темою;

- у роботі здійснено аналіз основних аспектів досліджуваної проблеми, зроблено оцінку використаних джерел, чітко сформульовано мету та завдання дослідження;

- використані джерела розкривають фундаментальні та прикладні аспекти теми;

- висновки відповідають завданням роботи, результати, одержані в ході дослідження, становлять практичну значущість;

- оформлення роботи загалом відповідає вимогам, проте відзначаються незначні недоліки, які не знижують її загальної оцінки як закінченого самостійного дослідження (окремі неточності у висновках, поодинокі випадки порушення логіки викладу, вимог стилю, незначні мовні огріхи та огріхи в оформленні тощо);

- у виступі достатньою мірою розкрито сутність проведеного дослідження;

- на всі питання комісії надано змістовні відповіді.

На **«задовільно»** (60-74 балів) оцінюється робота, яка відповідає таким характеристикам:

- у роботі розкрито обрану тему, але лише на основі реферування опублікованих джерел;

- використані джерела розкривають лише окремі аспекти теми;

- досліджувана проблема загалом розглянута, але не зроблено самостійних аргументованих висновків;

- запропоновані рекомендації чітко не узгоджені з висновками та їх практична значущість не обґрунтована;

- в оформленні роботи відзначаються суттєві мовно-стилістичні та технічні недоліки;

- виступ носить поверховий характер, що свідчить про неповне опрацювання студентом досліджуваної проблеми;

- студент відповідає на питання членів комісії, але відповіді занадто загальні, поверхові або неточні.

Підстави для оцінки **«незадовільно»** (0-59 балів):

- зміст роботи не відповідає темі дослідження;

- у роботі відсутній аналіз досліджуваної проблеми, поставлені завдання не вирішені;

- сформульовані в роботі висновки відсутні або не впливають з

досліджуваної проблеми;

- у тексті курсової роботи відзначаються грубі порушення принципів наукового стилю та правописних норм української мови;
- технічне оформлення роботи не відповідає вимогам чинних державних стандартів;
- робота виконана не самостійно, у тексті використано запозичений матеріал без посилання на джерело;
- доповідь не структурована, під час виступу студент виявляє повне незрозуміння досліджуваної проблеми;
- під час захисту студент не відповів на поставлені питання членів комісії або надав на них помилкові відповіді, виявив повну нездатність вести науковий дискурс;
- студент не дотримувався графіку виконання роботи, не враховував порад наукового керівника.

8 АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ПРИ НАПИСАННІ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Значна увага сьогодні приділяється формуванню системи запобігання та виявлення академічного плагіату в освітньому процесі відповідно до законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про авторське право і суміжні права» і рекомендацій SAIUP – проєкту сприяння академічній доброчесності в Україні, що реалізується Американськими радами за підтримки посольства США в Україні спільно з Міністерством освіти і науки України.

У курсовій роботі автор має дотримуватися принципів академічної доброчесності. Відповідно до ст. 42. «Академічна доброчесність» Закону України «Про освіту» академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей); посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Порушенням академічної доброчесності вважається: академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства; самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів; фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях; фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень; списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання; обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування; хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна,

послуг, пілґ чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі.

Самостійне і творче виконання студентами курсової роботи, дотримання авторських прав є ключовими й законодавчо затвердженими вимогами. Не можна не тільки копіювати значні обсяги інформації з будь-яких джерел, але й зловживати цитатами, які лише поєднуються окремими авторськими фразами.

Автору курсової роботи необхідно давати точні посилання на запозичені думки, дані, окремі результати, ілюстративний матеріал тощо. Посилання повинні надавати можливість визначати походження інформації.

Здобувач освіти несе відповідальність за зміст курсової роботи, дотримання в ній принципів академічної доброчесності, за точність, правильність, коректність і репрезентативність усіх наведених у тексті даних.

Із більш детальними рекомендаціями Міністерства освіти і науки України щодо запобігання академічному плагіату рекомендовано ознайомитися за посиланням: <https://surl.li/marxkm>

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Астрелін І. М. Основи наукових досліджень. Київ :НТУУ «КПІ», 2017. 315 с.
2. Ахметов Р. Ф. Основи наукових досліджень у фізичному вихованні та спорті : навчальний посібник. Житомир : Видавець О. О. Євенок, 2018. 204 с.
3. Ахметов Р. Ф., Кутек Т. Б. Методика і методологія наукових досліджень у фізичному вихованні та спорті : навч. посіб. Житомир : ЖДУ ім. І. Франка, 2022. 192 с.
4. Гуменюк С. В. Методика наукових досліджень у фізичному вихованні та спорті : навчальний посібник. Тернопіль, 2022. 322 с.
5. Дегтяренко Т. В., Долгієр Є. В. Медико-педагогічний контроль у фізичному вихованні та спорті : підручник для студентів вищих навчальних закладів. Одеса : Атлант, 2018. 282 с.
6. Тищенко В. О., Соколова О. В. Педагогічні дослідження у фізичному вихованні. Запоріжжя : ЗНУ, 2019. 96 с.
7. Шиян Б. М. Наукові дослідження у фізичному вихованні та спорті : навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2021. 280 с.

Додаткова:

1. Драчук А. І., Яковлів В. Л. Методичні рекомендації щодо написання курсових робіт (за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт, 014 Середня освіта. Фізична культура). Методичні рекомендації для студентів факультету фізичного виховання і спорту. Вінниця : ВДПУ імені М. Коцюбинського, 2020, 52 с.
2. Конверський А. Є. Основи методології та організації наукових досліджень : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2017. 350 с.
3. Костюкевич В. М., Коннова М.В. Методологія наукових досліджень : навчальний посібник. Вінниця : ТОВ «Планер», 2017. 172 с.
4. Хома Т. В. Основи наукових досліджень у фізичному вихованні і спорті : опорні конспекти лекцій. Ужгород, 2023. 120 с.
5. Чиженок Т. М., Коваленко Ю. О. Теорія і методика фізичного виховання : методичні рекомендації до самостійної роботи для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Фізична культура і спорт» освітньо-професійної програми «Фізичне виховання». Запоріжжя : ЗНУ, 2019. 40 с.

Інформаційні джерела:

1. ДСТУ 3008:2015. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлення. Вид. офіц. Київ : ДП «УкрНДНЦ». 2016. 26 с. (Інформація та документація). URL: https://library.znu.edu.ua/site/obyavlenia/3659_3008-2015.pdf (дата звернення: 10.10.2025).
2. ДСТУ 3582:2013. Національний стандарт України. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила. (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація). URL: <https://library.znu.edu.ua/site/obyavlenia/3582.pdf> (дата звернення: 10.10.2025).
3. ДСТУ 8302:2015. Національний стандарт України. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Київ : ДП «УкрНДНЦ». 2016. 16 с. (Інформація та документація). URL: https://library.znu.edu.ua/site/obyavlenia/DSTU_8302_2015.pdf (дата звернення: 10.10.2025).
4. Кодекс академічної доброчесності Запорізького національного університету : затв. Вченою радою ЗНУ від 30.10.2018 протокол №2. URL: <https://cutt.ly/CYGWgpD> (дата звернення: 10.10.2025)
5. Положення про організацію освітнього процесу в Запорізькому національному університеті : затв. Вченою радою ЗНУ від 29.09.2015 протокол №3; зі змінами та доповненнями затв. Вченою радою ЗНУ від 23.02.2021 протокол №7. URL: <https://surl.li/kpzkeh> (дата звернення: 10.10.2025).
6. Положення про організацію освітнього процесу з використанням технологій дистанційного навчання : затв. Вченою радою ЗНУ від 25.03.2025 протокол № 9. URL: <https://surl.li/quewnpw> (дата звернення: 10.10.2025).
7. Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 / уклад. науковою бібліотекою ЗНУ. URL: <https://surl.li/kdqevh> (дата звернення: 10.10.2025).

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Безверхня Г. В. Педагогіка фізичного виховання. Умань, 2013. 72 с.
2. Блавт О. З., Корягін В. М. Інноваційні технології тестового контролю у фізичному вихованні і спорті : монографія. Львів : Львівська політехніка, 2019. 235 с.
3. Горкавий В. К., Ярова В. В. Математична статистика : навчальний посібник. Київ : ВД Професіонал, 2004. 384 с.
4. Гуревіч Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційно-телекомунікаційні технологій в навчальному процесі та наукових дослідженнях: навчальний посібник. Київ : Освіта України, 2006. 390 с.
5. ДСТУ 3008:2015. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлення. Вид. офіц. Київ : ДП «УкрНДНЦ». 2016. 26 с. (Інформація та документація). URL: https://library.znu.edu.ua/site/obyavlenia/3659_3008-2015.pdf (дата звернення: 10.10.2025).
6. ДСТУ 3582:2013. Національний стандарт України. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила. (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація). URL: <https://library.znu.edu.ua/site/obyavlenia/3582.pdf> (дата звернення: 10.10.2025).
7. ДСТУ 8302:2015. Національний стандарт України. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Київ : ДП «УкрНДНЦ». 2016. 16 с. (Інформація та документація). URL: https://library.znu.edu.ua/site/obyavlenia/DSTU_8302_2015.pdf (дата звернення: 10.10.2025).
8. Кодекс академічної доброчесності Запорізького національного університету : затв. Вченою радою ЗНУ від 30.10.2018 протокол №2. URL: <https://cutt.ly/CYGWgpD> (дата звернення: 10.10.2025)
9. Костюкевич В. М., Шевчик Л. М., Сокольвак О. Г. Метрологічний контроль у фізичному вихованні та спорті : навчальний посібник. 2-е вид. перероб. та доп. / за заг. ред. В. М. Костюкевича. Київ : КНТ, 2017. 256 с.
10. Краснобокий Б. М. Словник-довідник науковця-початківця. Київ : НМЦВО, 2001. 72 с.
11. Методичні вказівки для написання комплексної комплексної курсової роботи з проблем фізичної культури і спорту (для студентів магістрів спеціальностей «Фізична культура і спорт» / О. С. Павлюк, Є. О. Павлюк, Т. В. Чопик, О. В. Антонюк. Хмельницький : ХНУ, 2021.
12. Омеляненко Г. А. Ефективність формування науково-дослідницьких умінь у бакалаврів фізичного виховання і спорту засобами інформаційно-комунікаційних технологій. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка*. Чернігів : ЧДПУ, 2011. Вип. 98. С. 117–122.
13. Омеляненко Г. А. Зарубіжний досвід організації науково-дослідницької діяльності студентів. *Вісник Луганського національного*

університету імені Тараса Шевченка. Луганськ : ЛНУ, 2011. Вип. 20 (231). С. 259–267.

14. Омеляненко Г. А. Структура науково-дослідницьких умінь бакалаврів із фізичного виховання та спорту. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту* : зб. наук. пр. Харків, 2010. Вип. 11. С. 79–83.

15. Омеляненко Г. А. Сучасний стан сформованості рівня готовності бакалаврів фізичного виховання та спорту до науково-дослідницької діяльності. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту* : зб. наук. пр. Харків, 2011. С. 98–102.

16. Положення про організацію освітнього процесу в Запорізькому національному університеті : затв. Вченою радою ЗНУ від 29.09.2015 протокол №3; зі змінами та доповненнями затв. Вченою радою ЗНУ від 23.02.2021 протокол №7. URL: <https://surl.li/kpzkeh> (дата звернення: 10.10.2025).

17. Положення про організацію освітнього процесу з використанням технологій дистанційного навчання : затв. Вченою радою ЗНУ від 25.03.2025 протокол № 9. URL: <https://surl.li/quewnw> (дата звернення: 10.10.2025).

18. Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 / уклад. науковою бібліотекою ЗНУ. URL: <https://surl.li/kdqeveh> (дата звернення: 10.10.2025).

19. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556–VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 37-38, ст. 2004. Дата оновлення: 05.03.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 01.04.2025).

20. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2017. № 38-39, ст. 380. Дата оновлення: 27.03.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 01.04.2025).

21. Худолій О. М., Іващенко О. В. Основи науково-дослідної роботи у фізичному вихованні і спорті : навчальний посібник. Харків: ОВС, 2014. 320 с.

22. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. Київ : Слово, 2003. 240 с.

23. Шейко В. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. Київ, 2003. 295 с.

24. Шиян Б. М., Вацеба О. М. Теорія і методика наукових педагогічних досліджень у фізичному вихованні та спорті. Тернопіль, 2008. 275 с.

ДОДАТОК А

ЗРАЗОК ТИТУЛЬНОГО АРКУША КУРСОВОЇ РОБОТИ

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Факультет фізичного виховання, здоров'я та туризму
Кафедра теорії та методики фізичної культури і спорту**

КУРСОВА РОБОТА

на тему _____

Виконав: студент _____ курсу, групи _____
спеціальності _____

(код і назва спеціальності)

освітньої програми _____

(назва освітньої програми)

(прізвище, ім'я, по батькові)

Керівник _____
(посада, науковий ступінь, вчене звання, ініціали та прізвище)

Національна шкала _____

Кількість балів _____ Шкала ECTS _____

Члени комісії:

(підпис)

(ініціали та прізвище)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

Запоріжжя

20 ____

ДОДАТОК Б

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТАБЛИЦІ

Таблиця 3.1 – Показники рівня фізичної підготовленості дівчат 7-8 років (у %)

Рівні	Етапи дослідження			
	Початок експерименту		Закінчення експерименту	
	Контрольна група	Експериментальна група	Контрольна група	Експериментальна група
Низький	33,3%	20,1%	33,3%	6,6%
Нижчий від середнього	46,6%	26,6%	40,0%	20,0%
Середній	13,3%	33,3%	20,1%	33,3%
Вищий від середнього	6,6%	20,0%	6,6%	26,6%
Високий	-	-	-	13,3%

ДОДАТОК В

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ РИСУНКА

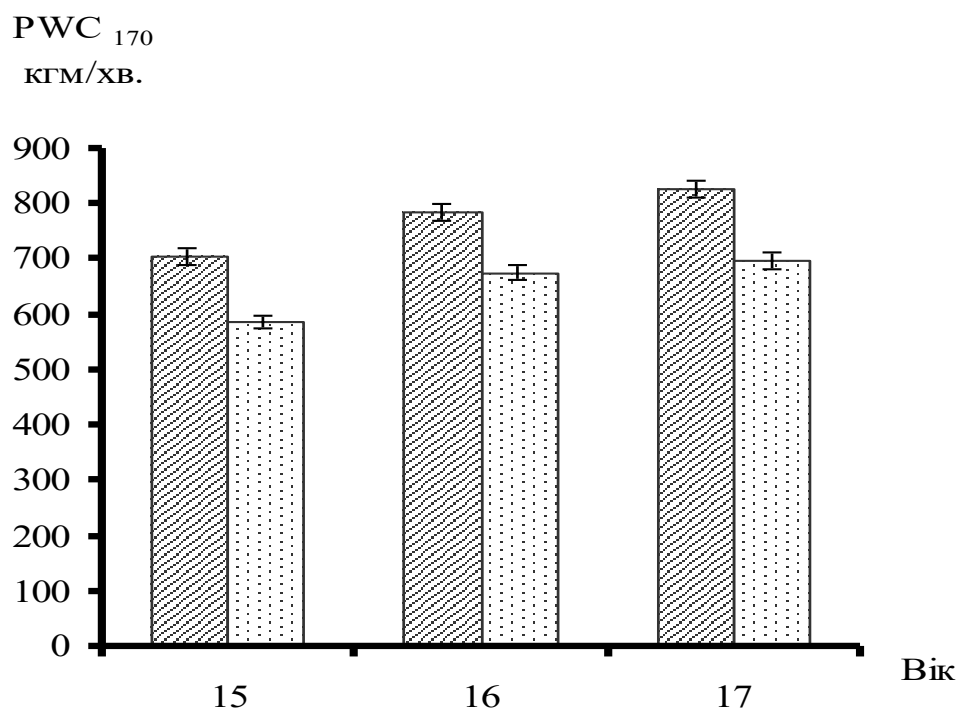

Рисунок 3.1 – Показники фізичної робото здатності дітей віком 15-17 років

Примітка. – юнаки
 – дівчата

ДОДАТОК Г

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ВИСНОВКІВ

ВИСНОВКИ

1. Показники фізичної підготовленості на початку не мали вірогідної різниці між експериментальною і контрольною групами підлітків віком 12-13 років.

2. У показниках спеціальної рухової підготовленості до експерименту нами була відзначена вірогідна тенденція ($t = 1,2$) у групі 12-літніх підлітків, у групі 13-літніх підлітків – різниця була вірогідна в порівнянні з контрольною групою ($t = 4,13$).

3. У кінці педагогічного експерименту в обох групах показники покращились, але в експериментальній групі 12-літніх приріст вірогідний був за 3 тестами, в групі 13-літніх – за 5 тестами, в контрольній групі 12-13 літніх підлітків вірогідного приросту не було.

4. Методика тренувального процесу в експериментальній групі підлітків віком 12-13 років позитивно впливає на підвищення рівня фізичної та спеціальної рухової підготовленості за рахунок засобів загальної, додаткової та спеціальної фізичної підготовленості.

5. Середні показники з тестів, отримані в експерименті, можуть бути використані тренерами при оцінці рівня фізичної підготовленості в групі навчальної підготовки з боксу.

6. Рекомендовані контрольні вправи також можуть бути використані боксерами всіх розрядів, вони не потребують складного обладнання і відрізняються об'єктивністю одержаних результатів.

ДОДАТОК Д

ЗРАЗКИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ В СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	1. Бичківський О. О. Міжнародне приватне право : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 82 с. 2. Бондаренко В. Г. Український вільнокозацький рух в Україні та на еміграції (1919–1993 рр.) : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 600 с. 3. Вагіна О. М. Політична етика : навч.-метод. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 102 с. 4. Верлос Н. В. Конституційне право зарубіжних країн : курс лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 145 с. 5. Горбунова А. В. Управління економічною захищеністю підприємства: теорія і методологія : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 240 с. 6. Гурська Л. І. Релігієзнавство : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. та доп. Київ : ЦУЛ, 2016. 172 с.
Два автори	1. Аванесова Н. Е., Марченко О. В. Стратегічне управління підприємством та сучасним містом: теоретико-методичні засади : монографія. Харків : Щедра садиба плюс, 2015. 196 с. 2. Батракова Т. І., Калюжна Ю. В. Банківські операції : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 130 с. 3. Білобровко Т. І., Кожуховська Л. П. Філософія науки й управління освітою : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2015. 166 с. 4. Богма О. С., Кисильова І. Ю. Фінанси : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 102 с. 5. Горошкова Л. А., Волков В. П. Виробничий менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 131 с. 6. Гура О. І., Гура Т. Є. Психологія управління соціальною організацією : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 212 с.
Три автори	1. Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. Інформаційні системи і технології у фінансах : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2015. 312 с. 2. Городовенко В. В., Макаренков О. Л., Сантос М. М. О. Судові та правоохоронні органи України : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 206 с. 3. Кузнецов М. А., Фоменко К. І., Кузнецов О. І. Психічні стани студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с. 4. Якобчук В. П., Богоявленська Ю. В., Тищенко С. В. Історія економіки та економічної думки : навч. посіб. Київ : ЦУЛ, 2015. 476 с.
Чотири та більше авторів	1. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України : станом на 10 жовт. 2016 р. / К. І. Беліков та ін. ; за заг. ред. О. М. Литвинова. Київ : ЦУЛ, 2016. 528 с. 2. Бікулов Д. Т., Чкан А. С., Олійник О. М., Маркова С. В. Менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 360 с. 3. Операційне числення : навч. посіб. / С. М. Гребенюк та ін. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 88 с.

	4. Основи охорони праці : підручник / О. І. Запорожець та ін. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2016. 264 с. 5. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю. М., Ткаченко І. Г. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 84 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с. 3. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ : ЦУЛ, 2015. 560 с.
Без автора	1. Миротворення в умовах гібридної війни в Україні : монографія / за ред. М. А. Лепського. Запоріжжя : КСК-Альянс, 2017. 172 с. 2. Міжнародні економічні відносини : навч. посіб. / за ред.: С. О. Якубовського, Ю. О. Ніколаєва. Одеса : ОНУ, 2015. 306 с. 3. Науково-практичний коментар Бюджетного кодексу України / за заг. ред. Т. А. Латковської. Київ : ЦУЛ, 2017. 176 с. 4. Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку / за ред.: Т. О. Коломоець, В. К. Колпакова. Запоріжжя, 2017. 328 с. 5. Сучасне суспільство: філософсько-правове дослідження актуальних проблем : монографія / за ред. О. Г. Данильяна. Харків : Право, 2016. 488 с. 6. Адміністративно-правова освіта у персоналіях : довід. / за заг. ред.: Т. О. Коломоець, В. К. Колпакова. Київ : Ін Юре, 2015. 352 с. 7. Підготовка докторів філософії (PhD) в умовах реформування вищої освіти : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 5–6 жовт. 2017 р. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 216 с. 8. Країни пострадянського простору: виклики модернізації: зб. наук. пр. / редкол.: П. М. Рудяков (відп. ред.) та ін. Київ : Ін-т всесвітньої історії НАН України, 2016. 306 с.
Багатотомні видання	1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с. 2. Правова система України: історія, стан та перспективи : у 5 т. / Акад. прав. наук України. Харків : Право, 2009. Т. 2 : Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / заг. ред. Ю. П. Битяк. 576 с.
Автореферати дисертацій	1. Бондар О. Г. Земля як об'єкт права власності за земельним законодавством України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ, 2005. 20 с. 2. Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики : автореф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.02. Київ, 2017. 20 с. 3. Кулініч О. О. Право людини і громадянина на освіту в Україні та конституційно-правовий механізм його реалізації : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02. Маріуполь, 2015. 20 с.
Дисертації	1. Авдєєва О. С. Міжконфесійні відносини у Північному Приазов'ї (кінець XVIII – початок XX ст.): дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2016. 301 с. 2. Левчук С. А. Матриці Гріна рівнянь і систем еліптичного типу для дослідження статичного деформування складених тіл : дис. ... канд. фіз.-мат. наук : 01.02.04. Запоріжжя, 2002. 150 с. 3. Вініченко О. М. Система динамічного контролю соціально-економічного розвитку промислового підприємства : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.04. Дніпро, 2017. 424 с.

Законодавчі та нормативні документи	1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с. 2. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145–VIII. <i>Голос України</i>. 2017. 27 верес. (№ 178–179). С. 10–22. 3. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556–VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 15.11.2017). 4. Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 4. С. 530–543. 5. Про Концепцію вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017–2020 роки : Указ Президента України від 21.02.2017 р. № 43/2017. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 23 лют. (№ 35). С. 10. 6. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 20. С. 136–141. 7. Інструкція щодо заповнення особової картки державного службовця : затв. наказом Нац. агентства України з питань Держ. служби від 05.08.2016 р. № 156. <i>Баланс-бюджет</i>. 2016. 19 верес. (№ 38). С. 15–16.
Стандарти	1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010–02–18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація). 2. ДСТУ ISO 6107–1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107–1:1996, IDT). [Чинний від 2005–04–01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с. 3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582–97; чинний від 2013–08–22]. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).
Каталоги	1. Історико-правова спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад. : Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с. 2. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін.; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів : Новий час, 2003. 160 с.
Частина видання: книги	1. Коломоець Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. <i>Адміністративне право України</i> : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоець. Київ, 2009. С. 195–197. 2. Алексєєв В. М. Правовий статус людини та його реалізація у взаємовідносинах держави та суспільства в державному управлінні в Україні. <i>Теоретичні засади взаємовідносин держави та суспільства в управлінні</i> : монографія. Чернівці, 2012. С. 151–169.
Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)	1. Антонович М. Жертви геноцидів першої половини ХХ століття : порівняльно-правовий аналіз. <i>Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації</i> : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 4 жовт. 2016 р. Київ, 2017. С. 133–136. 2. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених</i> : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квіт. 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С. 134–137. 3. Микитів Г. В., Кондратенко Ю. Позатекстові елементи як засіб формування медіакультури читачів науково-популярних журналів. <i>Актуальні</i>

	<i>проблеми медіаосвіти в Україні та світі</i> : зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 3-4 берез. 2016 р. Запоріжжя, 2016. С. 50–53. 4. Соколова Ю. Особливості впровадження проблемного навчання хімії в старшій профільній школі. <i>Актуальні проблеми та перспективи розвитку медичних, фармацевтичних та природничих наук</i> : матеріали III регіон. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 29 листоп. 2014 р. Запоріжжя, 2014. С. 211–212.
Частина видання: довідкового видання	1. Кучеренко І. М. Право державної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673. 2. Пирожкова Ю. В. Благодійна організація. <i>Адміністративне право України</i> : словник термінів / за ред. : Т. О. Коломоець, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55. 3. Сірий М. І. Судова влада. <i>Юридична енциклопедія</i>. Київ, 2003. Т. 5. С. 699.
Частина видання: продовжуваного видання	1. Коломоець Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формулювання їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46. 2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. <i>Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні науки</i>. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159. 3. Левчук С. А., Рак Л. О., Хмельницький А. А. Моделювання статичного деформування складеної конструкції з двох пластин за допомогою матриць типу Гріна. <i>Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій</i>. Дніпропетровськ, 2012. Вип. 19. С. 212–218. 4. Тарасов О. В. Міжнародна правосуб'єктність людини в практиці Нюрнберзького трибуналу. <i>Проблеми законності</i>. Харків, 2011. Вип. 115. С. 200–206.
Частина видання: періодичного (журналу, газети)	1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. <i>Часопис Київського університету права</i>. 2007. № 4. С. 88–92. 2. Коломоець Т., Колпаков В. Сучасна парадигма адміністративного права: генеза і поняття. <i>Право України</i>. 2017. № 5. С. 71–79. 3. Біленчук П., Обіход Т. Небезпеки ядерної злочинності: аналіз вітчизняного і міжнародного законодавства. <i>Юридичний вісник України</i>. 2017. 20-26 жовт. (№ 42). С. 14–15. 4. Bletskan D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H–SnSe2: ab initio modeling and comparison with experiment. <i>Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics</i>. 2016. Vol. 19, No 1. P. 98–108.
Електронні ресурси	1. Влада очима історії : фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.10.2024). 2. Шарая А. А. Принципи державної служби за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i>. 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsej.org.ua/5_2017/32.pdf. 3. Яцків Я. С., Маліцький Б. А., Бублик С. Г. Трансформація наукової системи України протягом 90-х років XX століття: період переходу до ринку. <i>Наука та інновації</i>. 2016. Т. 12, № 6. С. 6–14. DOI: https://doi.org/10.15407/scin12.06.006.

Підготувала завідувач довідково-бібліографічного відділу
наукової бібліотеки ЗНУ О. В. Левчук

ДОДАТОК Е

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ЗМІСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1 Огляд літератури	5
1.1 Проблема тестування фізичної підготовленості дітей та підлітків	5
1.2 Динаміка розвитку рухових якостей у дітей та підлітків	10
2 Завдання, методи та організація дослідження	14
2.1 Завдання дослідження	14
2.2 Методи дослідження	14
2.3 Організація дослідження	15
3 Результати дослідження	17
Висновки	24
Перелік посилань.....	25
Додатки	27

Навчально-методичне видання
(українською мовою)

Укладачі:

Конох Анатолій Петрович
Тищенко Валерія Олексіївна
Коваленко Юлія Олексіївна
Омельяненко Галина Анатоліївна
Соколова Ольга Валентинівна
Парій Світлана Борисівна
Товстоп'ятко Федір Федорович

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Методичні рекомендації
до написання, оформлення та захисту курсової роботи
для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра
спеціальності А7 «Фізична культура і спорту»
освітньо-професійної програми «Фізичне виховання»

Рецензент *М. В. Маліков*
Відповідальний за випуск *А. П. Конох*
Коректор *С. Б. Парій*